

си на училище. От 1865 г. до 1869 г., когато Аргири е била сама учителка в „Баби-Иванкиното училище“, тя е държала и почти всеки празничен ден сказки пред сливненското общество.¹⁷

Негоброжелател: В това „женско царство“ дали пак царете не са мъжете? Знаем някои от радетелите на българската възрожденска просвета и култура: Добри Желязков, Панайот Минов подпомагат девическото образование в Сливен; Русчо В. Миркович е дългогодишен епитроп в Сливенската църковна община, дарител; Стефан Д. Гидиков е един от инициаторите за създаване на Сливенското читалище и пръв негов председател през 1860-1862 г. Спомоществатели на много възрожденски издания и дарители са: Димитър Костов, Панайот Минков, Стефан Саръиванов, Парашкева Бянов, Господин Данчов и др. Председатели на читалището са: Ст. Г. Гидиков, Захария Жечков, Панайот Попович, Андон С. Бояджиев и др.¹⁸ Чия тогава е идеята да се състави и в гр. Сливен женско дружество по примера на другите градове?

Съмишленик: Идеята е дадена от деятелния родолюбец Стефан Г. Гидиков. Той помолва Аргири да покани нашите съгражданки да уредят подобно женско дружество. За съставяне на дружеството и за уреждане на устава му са съдействали Михаил Икономов (тогава главен учител) и патриотът поет Добри Чинтулов. Първа председателка е г-жа Кортеза В. Попович, касиерка - г-жа Щилияна З. Вичова и деловодителка - г-ца Аргири Димитрова¹⁹.

Негоброжелател: Нейните другарки са все интелигентни, а всички не са като тях. И в нашето семейство се заговори, че трябва по-често да се посещават сказките и с по-голяма готовност да изпращаме децата си в училище. Учителката искала да запознае неграмотните жени с четмо и писмо, а според мен трябва да ги просвещава по основните въпроси от всекидневния бит на майката и домакията.

Съмишленик: Нали затова е създадено и женското дружество - да направи сливненката равноправен член на българското общество, да помага на бедни ученички с учебници, дрехи и обуща.

Негоброжелател: А откъде ще се вземат средства за тази благотворителност?

Съмишленик: От приходите на дружеството, от членския внос и други дарения. Още от самото начало дружеството наброява 130 членки, а членският внос е според възможностите на участниците в него. „Според устава членските вноски бяха на четири категории: 1) основателните членки плащаха по една турска лира ежегодно; 2) второстепенни членки - по половин лира; 3) спомагателни - по едно бяло меджидие и 4) волни пожертвувания“. Така е и при читалището - негови